

Hajnal van most is. Éppen a nyár közepe.  
Itt ülök egy tengeri sziklatetőn, figyelem  
a partot, és várom, hogy feltűnjenek  
a nimfák. Hogy futhassak velük én is,  
ki a főtérre, a templom elé, s aztán  
tovább, messze, messze a végtelenbe.

*Nőtincs, 1999. augusztus 3.*

Payer Imre

---

## **MOSZKVA TÉR, EZREDFORDULÓ, CSÚCSFORGALOM**

Nyugdíjas férfi galambsereg közepén.  
Válláról a táskája le-, nadrágjából az inge ki-  
csúszóban. Enyhén elhízott. Arca nyüzött.  
Most csak a galambokra figyel.  
Áll a Moszkva téren. A poros aszfalton.  
Etet a madarakat.  
Mintha üvegburokban állna.

Ne gondoldj Szent Ferenc-szerűre.  
Csúcsforgalom van. Ezredforduló.  
Ahogy mindahányan, eltűnik ő is.

---

## **FÜSTBE MENT TERV**

Az egész úton. Valami felé. Haladván előre. Tervén vissza.  
Miként szólítsuk? kérdezzük? és ki válaszol?

Füstbe ment terv (elszívott cigaretta, lehasznált utópia,  
kispályás biznisz). Gomolyog, szinte bugyburékol.  
Mint a megélenkült fekália,  
amikor hemzsegnék benne a kukacok.

Pulzál, viharlámpa fénye – ködben, szmogban – –